

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010997
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Maniačková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122010997.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Katarínou Maniačkovou v trestnej veci obžalovaných: G. T. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a S. J. pre zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. septembra 2022 v Trnave takto

rozhodol:

Obžalovaný: G. T. nar. XX.X.XXXX v P., trvale bytom P., A. V. XXXX/XX, XXX XX P., t.č. vo výkone trestu v inej trestnej veci v ÚVTOS Leopoldov

Obžalovaný: S. J. nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom Y. T. XXX XX, adresa na doručovanie E. Q. XXX, XXX XX P. t.č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

sú vinní, že

obžalovaný G. T.

1. dňa 19.08.2021 v čase asi od 19.00 hod. do 6.30 hod. dňa 20.08.2021, v podzemnej garáži bytového domu na ul. P. X. č. XX v P., doposiaľ presne nezisteným spôsobom prekonal lankový zámok riadne uzamknutého horského bicykla zn. CUBE Aim PRO, výrobného čísla 39977-29-WOW39275XYHS, čiernej farby s modrým nápisom, odpruženou prednou vidlicou a kotúčovými brzdami a lankový zámok riadne uzamknutého pánskeho horského bicykla zn. DEMA, bielo-modrej farby, odpruženou prednou vidlicou, tieto bicykle odcudzil a následne odišiel na neznáme miesto, čím uvedeným konaním spôsobil poškodenému B. J. škodu v celkovej výške 462 €,

2. dňa 03.11.2021 v čase asi o 23.00 hod. v Trnave, na rohu križovatky ulíc D. a T., bez použitia násillia otvoril neuzamknuté ľavé bočné posuvné dvere na tam zaparkovanom motorovom vozidle zn. M. E., ev. č. P bielej farby s označením firmy P., z ktorého zo sedadla odcudzil zelené látkové puzdro na pušku spolu s jeho obsahom, ktorý tvorila dlhá strelná zbraň - samonabíjacia guľovnica zn. D. XXX Q., výrobné číslo záveru XXXXXX, výrobné číslo hlavne O kaliber 8x57 JS, puškohľad zn. G. na denné aj nočné videnie nezisteného výrobného čísla, v bočnom vrecku nachádzajúca sa finančná hotovosť vo výške 1.500 € a doklady, konkrétne vodičský preukaz, občiansky preukaz, poľovný lístok, preukaz poistenca zdravotnej poisťovne, preukaz poľovnej stráže, preukaz poľovného hospodára vydané na meno W.. P. G., a následne uvedenú zbraň napriek tomu, že nikdy nebol držiteľom zbrojného preukazu, držiteľom zbrojnej licencie alebo držiteľom zbrojného sprievodného listu, neoprávnene prechovával v mieste jeho pobytu v rozpore s § 12 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, a to najmenej do dňa 13.11.2021, kedy mu bola z tohto miesta odcudzená inou osobou, čím uvedeným konaním spôsobil poškodenému W.. P. G. škodu krádežou finančnej hotovosti,

puzdra na strelnú zbraň a puškohľadu zn. G. v celkovej výške 2.110 € a poškodenému C. G. škodu krádežou zbrane v celkovej výške 2.500 €,

Obžalovaný S. J.

3. v presne nezistenom čase, v období približne od 05.11.2021 do 23.11.2021 v P., na ul. E. Q., z komory rodinného domu č. XX, v ktorom býval obžalovaný G. T., napriek tomu, že nikdy nebol držiteľom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu v rozpore s § 12 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov vzal a neoprávnene držal tam ukrytú dlhú strelnú zbraň - samonabíjacia guľovnica zn. D., výrobné číslo záveru XXXXXX, výrobné číslo hlavne O., kaliber 8x57 JS spolu s puzdrom zelenej farby s hnedými prackami na zapínanie, v ktorom sa zbraň nachádzala, pričom tieto veci v hodnote 2.510 € si tam predtým ukryl a neoprávnene prechovával obžalovaný G. T., potom, čo ich dňa 03.11.2021 v čase asi o 23.00 hod. v Trnave, na rohu križovatky ul. D. a T. odcudzil z tam zaparkovaného motorového vozidla zn. M. E., ev. č. P bielej farby s označením firmy P., ktoré patrili poškodenému W.. P. G. a poškodenému C. G..

teda

obžalovaný G. T.

v skutku č. 1/

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

v skutku č. 2/

sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia,
si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu,

obžalovaný S. J.

v skutku č. 3/

sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia,
nadobudol a prechovával vec, ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou na území Slovenskej republiky,

čím spáchali

obžalovaný G. T.

v skutku č. 1/

prečin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,

v skutku č. 2/

zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona,
prečin krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona,

obžalovaný S. J.

v skutku č. 3/

zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona,
prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný G. T.

Podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd ruši výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 19.7.2022, sp.zn. 6T/83/2020, právoplatný dňa 19.7.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému B. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ul. P. X. XXX, škodu vo výške 462 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného B. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ul. P. X. XXX so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaný S. J.

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m), h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 10.5.2022 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku, pod č. k. 1Pv/472/21/2207-83 obžalobu na menovaného G. T. a S. J. na skutkovom a právnom základe bližšie tam špecifikovanom.

Obžalovaný G. T..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.8.2022 po poučení zo strany súdu podľa § 257 Trestného poriadku po porade s obhajcom učinil vyhlásenie o svojej vine zo všetkých skutkov mu obžalobou kladených za vinu. Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaný G. T. a prokurátor sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie, súd postupom podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku vo vzťahu k obžalovanému T. vyhotovil zjednodušený rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie.

Obžalovaný S. J..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.8.2022 po poučení zo strany súdu podľa § 257 Trestného poriadku uviedol, že nehce urobiť vyhlásenie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie k výroku o vine, treste vo vzťahu k obžalovanému S. J.: výsluchom spoluobžalovaného G. T., výsluchom obžalovaného S. J., výsluchom svedka J. B., C. T., listinnými dôkazmi a to zápisnicou o vydaní veci - strelnej zbrane D. XXX Q. s púzdrom - spolu s fotodokumentáciou (č. l. 163-166), odpisom z registra trestov zo dňa 13.9.2022.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete v bode 3. výroku o vine tohto rozsudku a po právnej stránke tento kvalifikoval ako zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona.

Súd nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah výpovede obžalovaných, svedkov, a vykonaných listinných dôkazov súvisiacich s výrokom o vine a treste vo vzťahu k obž. S. J.. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu. Napokon zápisnice o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje skutkové zistenia opiera.

K výroku o vine obžalovaného S. J..

Pokiaľ ide o výrok o vine, tak súd poukazuje na výpoveď spoluobžalovaného G. T. učinenu, po prijatí jeho vyhlásenia o vine, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.8.2022 postupom podľa § 257 ods. 8 Tr. por., ktorý uviedol, že po tom ako ukradol zbraň samonabíjacia guľovnica zn. D. XXX Q., výrobné číslo záveru 257567, výrobné číslo hlavne O kaliber XxXX JS spolu s púzdrom zelenej farby s hnedými prackami na zapínanie, v ktorom sa zbraň nachádzala (ďalej aj len „dotknutá zbraň“) túto ukazoval obžalovanému S. J., ktorý mu ju následne ukradol. Dotknutú zbraň mal za domov v domčeku za gaučom. Je si istý, že mu ju ukradol obžalovaný J. a aj mu povedal, že keď ju už ukradol, nech si ju predá, on so zbraňou nechce mať nič spoločné. Keď sa pýtal obžalovaného J., či mu ukradol zbraň, tento to spočiatku popieral, nakoniec súhlasne kývol hlavou. Pri krádeži obžalovaného J. nevidel. Obžalovaný J. potvrdil vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.8.2022, že mu obžalovaný T. ukazoval dotknutú zbraň. Uvedený skutok oznámil policajtom, ktorý bude vypočutý na dnešnom hlavnom pojednávaní (pozn. svedok J. B.). O dotknutej zbrani povedal aj svedkovi C. T., povedal mu, že obžalovaný T. mu ukazoval u neho nejakú zbraň a kde tú zbraň tento skrýva. Obžalovaný J. uviedol, že keď za ním prišli operatívci z trnavskej kriminálky, na ich podnet zatelefonoval C. T., ak má tu zbraň, nech im ju vydá, o C. T. sa nepreriekol pred policajtami, dal im jeho konto na facebook a aj presnú adresu. O zbrani povedal viacerým, ale že by mala byť práve u svedka C. T. ho napadlo tak, že keď mu rozprával o tej zbrani, T. mu povedal, že v minulosti disponoval samopalom a myslí si, že tento nemá problém niečo odcudziť. Svedok J. B. potvrdil výpoveď obžalovaného S. J. v časti týkajúcej sa oznámenia krádeže zbrane, keď na hlavnom pojednávaní dňa 31.8.2022 potvrdil, že ho nakontaktoval obžalovaný J. a na osobnom stretnutí sa ho spýtal, či bola nejaká krádež zbrane, svedok mal o krádeži zbrane vedomosť, ale priamo na objasňovaní tohoto trestného činu nepracoval. Obžalovaný S. J. mu povedal, že G. T. ukradol zbraň. Svedok sa spýtal obžalovaného, či aj vie zistiť, kde sa teraz tá zbraň nachádza, na to mu len povedal, že zbraň sa nachádza niekde v okolí Hlohovca. Presnú adresu mu nedal. Z uvedeného je jednoznačne preukázané, že obžalovaný S. J. mal vedomosť o tom, že dotknutá zbraň je kradnutá a vyplýva to z výpovede samotného obžalovaného J. na hlavnom pojednávaní v spojení so svedectvom J. B.. Okrem obžalovaného G. T. obžalovaného S. J. z toho, že vzal dotknutú zbraň G. T. usvedčuje aj C. T., ktorý uviedol, že zbraň ktorú vydal dobrovoľne policajtom, kúpil od obžalovaného S. J. za 150 eur. Nevie, kde býva obžalovaný T., videl ho u obžalovaného S. J. v takom duchu, že keď on odchádzal, obžalovaný T. prichádzal. Odkiaľ mal obžalovaný dotknutú zbraň nevedel. Svedok C. T. potvrdil výpoveď obžalovaného S. J. v časti týkajúcej sa telefonátu ohľadne dotknutej zbrane. Uvedol, že obžalovaný S. J. mu povedal, aby dotknutú zbraň priniesol naspäť, inak ho zatvoria. Následne prišli za ním policajti, spýtali sa ho, či vie prečo za ním prišli a aby im vydal dotknutú zbraň, keď im ju vydá, bude svedok, odovzdal im ju a zobrali ho na výsluch. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný S. J. vedel, že obžalovaný G. T. dotknutú zbraň ukradol, keď sa ho policajti pýtali, kde sa zbraň nachádza, presne vedel, že je u C. T., keď sám povedal, že sa nepreriekol pred policajtami o T., dal im jeho adresu aj konto na facebook a na ich podnet

tomuto zatelefonoval. Tvrdenia obhajoby obžalovaného S. J. v smere, že nevedel, že zbraň je kradnutá, nemajú teda oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôkazy vo veci jednoznačne preukazujú, že dotknutá zbraň sa dostala do dispozície C. T. od obžalovaného S. J.. Obžalovaný S. J. sa snažil súdu podsunúť verziu, že sa dostala dotknutá zbraň do dispozície svedka C. T. bez jeho pričinenia, keď tvrdil, že policajtom dal ihneď meno C. T. len pre to, že tomuto o dotknutej zbrani hovoril a svedok sa mal vyjadriť, že mal v minulosti samopal. Uvedenému tvrdeniu vôbec súd neuveril, keď jednak svedok C. T. uviedol, že so zbraňami nemá skúsenosti a z obsahu telefonátu medzi obžalovaným S. J. a svedkom C. T. vyplynulo, že obžalovaný S. J. vedel s istotou, že zbraň je u neho, nehádal, mal o tom vedomosť a túto vedomosť a istotu mal preto, že mu ju sám predal, čo potvrdil svedok C. T.. Pozornosti súdu neuniklo, že sám obžalovaný S. J. sa zaplietol do svojej pavučiny klamstiev, keď v záverečnom prednese uviedol, že keď ohlásil krádež OČTK, oni za ním prišli s menom C. T., ktoré meno museli mať od skutočného páchatela a na ich žiadosť ho kontaktoval a zasa pri výsluchu uviedol, že sa ohľadne mena C. T. nepreriekol a sám dal policajtom meno C. T. aj s kontom na facebook a presnou adresou pobytu, pričom k záveru, že zbraň by mala byť práve u C. T. ho dovedlo to, že keď mu o zbrani hovoril, svedok verbalizoval, že mal v minulosti samopal. Skutočnosť, že obžalovaný S. J. klame a snaží sa navodiť dojem, že to nie on, ale niekto tretí vzal dotknutú zbraň obžalovanému G. T., okrem uvedeného, vyplýva aj z jeho obrany na „poslednú chvíľu“ keď na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.9.2022 prvý krát za celé trestné stíhanie uviedol, že keď mu ukazoval obžalovaný G. T. dotknutú zbraň, bola tam aj ďalšia osoba mladý muž 18 rokov chudšej postavy. Na otázku samosudkyne, či túto osobu uvádzal aj skôr v priebehu trestného konania, uviedol, že nie a to, že túto osobu nespomenul, zistil, až keď za ním prišiel obhajca v rámci porady, ktorá sa uskutočnila dňa 2.9.2022, kedy mu ukazoval zápisnicu z predchádzajúceho hlavného pojednávania. Uvedenej obrane vo svetle vykonaných dôkazov súd neuveril, samozrejme je logické a prirodzené, ak obžalovaný zabudne na nejakú okolnosť skutkového deja, ak si niečo nepamätá, eventuálne to uviesť nechce, nakoľko obžalovaný môže vypovedať len v rozsahu v akom uzná za vhodné, avšak je v rozpore so zdravým rozumom, ak by neuviedol bez zbytočného odkladu skutočnosť, ktorá by mohla vrhnúť tieň podozrenia na inú osobu, ak by neuviedol hneď na začiatku okolnosť vo svoj prospech, slúžiacu na jeho obhajobu.

Obhajoba obž. S. J. sa snažila obžalovaného G. T. ako aj svedka C. T. vykresliť ako osoby drogovu závislé, ktoré nevedia reprodukovať zažité okolnosti. Súd mal však možnosť posudzovať hodnovernosť obžalovaného G. T. ako aj svedka C. T., v zmysle zásady bezprostrednosti upravenej v § 2 ods. 19 Tr. por. t. j. hodnotiť ich výpoveď na základe vytvorenia si bezprostredného názoru z vykonaného osobného výsluchu. Obžalovaný G. T. ako aj svedok C. T. vypovedali jasne a spontánne k položeným otázkam, ich výpovede nemali stopy vopred naučeného scenára, v ich výpovediach nevzhliadol súd náznakov fabulácie a priznal im relevantnú výpovednosť a zásadnú dôkaznú silu. Je pravda, že obžalovaný G. T. ako aj svedok C. T. priznali občasné požitie pervitínu, to však samo o sebe nie je spôsobilé na vyslovenie záveru o tom, že by bola u nich rozvinutá závislosť na omamných a psychotropných látkach, že by droga bola v centre ich záujmu a ich výpovede by preto mali zníženú váhu. Čo sa týka svedka C. T., v jeho prípade možno prisvedčiť obhajobe obžalovaného S. J., že skutočnosti nasvedčujú tomu, že tento takisto nedovolené bez povolenia prechovával dotknutú zbraň, teda možno mu dať status tzv. spolupracujúceho svedka tzv. kajúcnika. Obhajobe však treba dať do pozornosti, že využitie zákonodárcom ukotveného a teda úplne legálneho inštitútu spolupracujúceho svedka, nemožno považovať a priori za defektný prvok oslabujúci hodnotu dôkaznej situácie, ku ktorej sa súd pomocou takejto výpovede dopracoval. Relevantné ustanovenia Trestného poriadku (zásada náležitého zistenia skutkového stavu a zásada voľného hodnotenia dôkazov) v záujme vylúčenia potenciálneho nebezpečenstva účelových, nepravdivých výpovedí ukladajú súdu povinnosť vykonať dôslednú previerku hodnovernosti, a teda kvality takto podaných svedectiev. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v otázke tzv. korunných svedkov poskytujúcich pomoc pri odhaľovaní trestnej činnosti výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody, upozornila na potrebu osobitnej obozretnosti pri použití takýchto výpovedí, súčasne však Európsky súd pre ľudské práva v tomto kontexte konštatoval, že skutočnosť použitia výpovede podozrivého, ktorý bol zbavený obvinenia, nie je ešte sama osebe dôvodom na vyslovenie porušenia práva na spravodlivé súdne konanie a to dokonca ani v takých prípadoch, keď je odsúdenie páchatela založené v určujúcej miere práve na výpovedi takéhoto svedka. V záujme zaistenia spravodlivosti konania je však prirodzenou požiadavkou adresovanou konajúcejmu súdu dôkladná analýza vierohodnosti týchto výpovedí. Z uvedenej konštatácie možno na jednej strane vyvodit', že výpoveď tzv. kajúcnika nie je možné v trestnom konaní odmietnuť iba preto, že ide o výpoveď spolupracujúceho svedka, resp., že by bola takáto výpoveď nedôveryhodná iba z dôvodu, že ide o výpoveď kajúcnika; na strane druhej však platí aj to, že výpoveď kajúcnika nemožno mechanicky považovať za pravdivú len preto, že ide o výpoveď páchatela, ktorý spolupra-

cuje s políciou, ale výpoveď kajúcnika je nutné dôsledne (obozretne) posudzovať (preverovať a hodnotiť) a to nielen samostatne, ale aj v spojení s inými dôkazmi vykonanými v danom trestnom konaní. Súd majúc možnosť bezprostredne vnímať výpoveď svedka C. T., vyhodnotil tohto ako dôveryhodného a to z dôvodu, že tento nepopisoval rozhodné skutočnosti ohľadne priebehu skutkového deja selektívne len v neprospech obžalovaného S. J., ale aj v neprospech seba, nakoľko uviedol jasne, že kúpil zbraň od obžalovaného S. J., vedel, že zbraň bola kradnutá a so zbraňami skúsenosť nemal, pričom policajti mu povedali, že ak im zbraň vydá, bude svedkom vo veci. Vina obžalovaného S. J. však nie je postavená len na výpovedi svedka C. T., ale aj výpovedi spoluobžalovaného G. T., z pohľadu súdu absolútne u neho absentuje akákoľvek motivácia vymýšľať si, keďže on sám sa priznal k všetkých skutkoch mu kladeným za vinu a ich spáchanie úprimne oľutoval. S ohľadom na to, je potom iracionálne myslieť si, že jeho výpoveď by bola nepravda. To, že skutočnosti zistené z výpovede svedka C. T. a obžalovaného G. T. nezodpovedajú predstávám obžalovaného S. J., ešte neznamená, že sú nepravdivé.

Pokiaľ ide o námietku obhajcu obžalovaného S. J., JUDr. Michala Kruteka smerom k neprípustnosti výpovede svedka J. B. na hlavnom pojednávaní, ktorú súd zamietol a výsluch svedka pripustil. Súd na tomto mieste uvádza, že príslušník PZ nemôže v trestnom konaní vypovedať ako svedok, k tomu, čo mu ktorá osoba povedala pri vykonávaní služobného zákroku k skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu (primerane judikatúra R 26/1989 a judikatúra česká R 45/2003). Prípadný výsluch príslušníkov PZ v procesnom postavení svedkov k tvrdeniam podozrivej osoby na mieste činu, či po jej zadržení, je neprijateľný, nakoľko by sa takýmto svedectvom nahrádzali výpovede osôb, ktoré spáchanie skutku alebo páchatel'a videli alebo inak vnímali (obvineného, či svedkov) výpoveďami svedkov (policajtov), ktorí majú informácie o skutku, či jeho páchatel'ovi iba sprostredkované a spáchanie skutku vlastnými zmyslami vôbec nevnímali. Je nutné odlíšiť výpoveď policajtov ako svedkov k tomu čo sami videli a vnímali od toho, čo im povedala na mieste podozrivá, či iná osoba.

Svedok J. B. sa stretol s obžalovaným S. J. na základe žiadosti obžalovaného S. J., pričom obžalovaný S. J. mu povedal, že obžalovaný G. T. ukradol zbraň, čo vlastne potvrdil opakovane aj obžalovaný S. J. na hlavnom pojednávaní, že potom ako mu ukázal obžalovaný G. T. dotknutú zbraň, skutok oznámil policajtovi J. B.. D. B. nevypovedal o udalostiach, ktoré zistil dotazovaním u osôb na mieste činu, nezískal informáciu od obžalovaného S. J. pri vykonávaní služobného zákroku, keď podľa § 9 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore, služobný zákrok je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorom sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby. Jeho svedecká výpoveď nie je rozhodujúcim dôkazom pre založenie viny ani u jedného z obžalovaných, ale len potvrdzuje výpoveď obžalovaného S. J. o tom, že mu ohlásil krádež dotknutej zbrane G. T., nemá teda ani význam náhrady výpovede obžalovaných či svedkov.

K odmietnutým dôkazným návrhom obhajoby obžalovaného S. J..

Súd na tomto mieste uvádza, že postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou obžalovaného S. J. - a to výsluchom svedka P. J. a I. V., nájomnou zmluvou, ktorú mal mať uzatvorenú svedok P. J. a obžalovaný S. J., keď okolnosť, ktorá mala byť vykonaním týchto dôkazných prostriedkov objasnená a to, že obžalovaný J. mal legálny príjem a nemusel sa živiť trestnou činnosťou, je nepodstatná pre rozhodnutie vo veci a založenie trestnoprávnej zodpovednosti za skutok uvedený v obžalobe. Existencia legálneho príjmu neznamená exkulpáciu obžalovaného S. J. spod obžaloby. Uznesením podľa § 240 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkyne B. E., priateľky obžalovaného T., ktorá mala byť vypočutá k vedomosti o krádeži dotknutej zbrane obžalovaným T. a výsluchom neznámej osoby, ktorá mala byť prítomná pri tom, ako obžalovaný T. ukazoval obžalovanému J. dotknutú zbraň, nakoľko ide o dôkazy, ktoré museli byť obžalovanému J. známe už v čase doručenia výzvy a prvýkrát tieto navrhol vykonať až dňa 14.9.2022 na hlavnom pojednávaní. Navyše je tiež vo vzťahu k neznámej osobe, ktorú prvýkrát spomenul obžalovaný S. J. až na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.9.2022 uviesť, že takýto dôkaz nie je ani možné vykonať, keď absentujú generálie svedka, navyše ani obžalovaný T. takúto osobu nespomínal.

K výroku o treste obžalovaného S. J..

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

V danej veci mal súd preukázané, že obžalovaný jedným skutkom naplnil skutkové podstaty dvoch trestných činov a to zločinu nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečinu legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona, t. j. ide o jednočinný súbeh zločinu a prečinu. Z uvedeného dôvodu súd ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona podľa najprísnejšej trestnej sadzby zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, z ktorej bol uznaný vinným a teda ukladal trest odňatia slobody podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Čo sa týka výmery trestu odňatia slobody súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale naopak zistil dve príťažujúce okolnosti a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a že bol už za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri prevahe príťažujúcich okolností súd použil sprísňujúce ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona a postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a tak mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 4 rokov a 8 mesiacov do 8 rokov.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného vyplývajú najmä z jeho odpisu registra trestov možno konštatovať, že obžalovaný má sklony k protispoločenskému chovaniu a páchaniu trestných činov najmä majetkového charakteru. Rovnako tak možno konštatovať, že na obžalovaného zjavne predchádzajúce odsúdenia, ktoré neboli spojené s okamžitým výkonom trestu odňatia slobody t. j. alternatívny trest - peňažný trest a podmieňny trest odňatia slobody, nemali žiadny prevýchovný vplyv. Treba tiež zdôrazniť, že prejednávané trestné činy tento spáchal len krátko po tom, ako nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/282/2021 a počas plynutia skúšobnej doby.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má zákon pôsobiť na ochranu spoločnosti tak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), ako aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchové pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí predstavovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vychádzajúc teda z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatela podľa § 1 Tr. por., dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a to najmä na dosiahnutie nápravy obžalovaného a jeho uvedomenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania je na neho potrebné pôsobiť trestom odňatia na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky a 8 mesiacov.

Nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaných trestných činov, nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine vo vzťahu k obžalovanému Petrovi Krajčovičovi nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (§ 257 ods. 5 Tr. por.)

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine obžalovaného Andreja Benecha, výroku o treste, o náhrade škody, o ochrannom opatrení možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).